

ЗАКЉУЧАК

о примени одредаба које регулишу притвор као меру обезбеђења присуства окривљеног и за несметано вођење кривичног поступка

1. Када се води поступак за кривично дело по правилима скраћеног поступка, притвор у смислу члана 436. ЗКП треба да буде последње процесно решење за обезбеђење присуства окривљеног ради несметаног вођења поступка, те како друге мере не могу да остваре ту сврху, а ако је притвор ипак одређен, увек током трајања поступка треба размотрити одређивање блаже мере.

2. Свака одлука суда којом се преиспитује притвор мора да садржи довољне разлоге којима се образлаже постојање основа који оправдавају притвор, а који се морају заснивати на актуелном чињеничном стању и околностима које је суд сазнавао током поступка, при чему посебно треба водити рачуна да у одређеним случајевима код дуготрајног притвора који је одређен како због опасности од бекства (члан 142. став 1. тачка 1. ЗКП-а) тако и због тежине кривичног дела виђене кроз тешке околности кривичног дела (члан 142. став 1. тачка 5. ЗКП-а), које су постојале код одређивања притвора, те околности временом могу да изгубе на интензитету и да више не оправдавају притвор, а ако су ти разлози непромењени онда треба образложити и учинити уверљивим да је јачи јавни интерес да окривљени буде у притвору од права окривљеног да се брани са слободе, уз уважавање претпоставке невиности, али и уз обавезу хитног поступања.

3. Поступање у смислу члана 143. став 7. у вези члана 142а став 1. до 4. ЗКП, подразумева и обавезу да истражни судија или веће (функционална надлежност зависи од фазе поступка), након саслушања окривљеног поново одлучи о притвору (који је већ раније одређен без саслушања окривљеног), тако што ће у тој процесној ситуацији укинути притвор или раније донету одлуку о притвору оставити на снази.

4. Одредбе члана 142а став 1. до 4. ЗКП подразумевају примену начела расправности и када се одлучује о продужењу или укидању притвора (изузев у случају из члана 145. ЗКП), како у истрази, тако и после предаје оптужнице до завршетка главног претреса (члан 146. став 1. ЗКП), што се, зависно од процесне ситуације и конкретних околности (члан 144. став 3. ЗКП), изузетно може остварити и писменим путем тако што ће суд на погодан начин позвати окривљеног и браниоца да се изјасне о предлозима истражног судије или јавног тужиоца.

(Усвојен на седници Кривичног одељења Врховног касационог суда дана 10.03.2011. године)

Овај закључак је усвојен на основу реферата судије известиоца Анђелке Станковић